

Til § 6.

Med Hensyn til de i denne Paragraf ommeldte overordentlige Skatter, der opkræves og inddrives som Tillæg til bestaaende Skatter, vil der ikke være at foretage nogen Ligning i egentlig Forstand. I det Grundlaget, det i Henhold til gældende Lovregler fastsatte Skattebidrag, foreligger, vil det være en simpel Beregning ved Hjælp af det i Loven givne eller ved Kommunalbestyrelsens Beslutning fastsatte og af Ministeriet godkendte Procenttal at bestemme, hvor meget hver Skatteyder skal udrede.

Til § 7.

Det behøver næppe nærmere at paa-vises, at de ved de foreliggende Forhold forårsagede Udgifter falder i højeste Grad ulige paa Kommunerne set i Forhold til deres Evne til økonomisk at bære disse Byrder, og det kan ikke anses udelukket, at det i § 6 hjemlede Tillæg til Statskatten, der skal opkræves i alle Kommuner, for nogle Kommuner Vedkommende vil overstige det Beløb, som udkræves til Dækning af deres overordentlige Udgifter. Det vil da i Betragtning af dette Skatte-tillægs hele ekstraordinære Karakter være naturligt, at Overskudet betragtes som Dækning for Statskassens Andel i Kommunens Udgifter, og at det mulige Restbeløb indgaar i Statskassen.

Til § 8.

Disse Bestemmelser sigter til under den herskende overordentlige finansielle Nødtilstand for Kommunerne at afhjælpe nogle af de føleligste Mangler ved de bestaaende Love angaaende den personlige Kommuneskat.

Forholdet er nu dette, at de større Skatteydere, navnlig i Hovedstaden og de større Købstadkommuner, paa lovlige Maade kan unddrage sig den fulde naturlige Skattepligt ved i Skatteaarets Løb at fraflytte Kommunen og tage fast Ophold i en Nabokommune, hvor de ansættes til en lavere personlig Kommuneskat. Man maa befrygte, at Tilbøjeligheden til paa denne Maade at undgaa at bidrage til Dækningen af de meget betydelige Udgifter, der i dette og de nærmest følgende Aar falder paa mange af Landets Kommuner, vil tage til med Udgifternes Stigning, og man har derfor fundet det nødvendigt at træffe Forholdsregler derimod. Lignende Betragtninger kan gøres gældende med Hensyn til de Skatteydere, der i en Del af Skatteaaret tager Landophold i Kommuner med en lavere personlig Kommuneskat, og som derved opnaar en ofte betydelig Skattebesparelse.

Til § 9.

Kommunernes Bidrag til de kommunale Hjælpekasser for Finansaarene 1915—16 og 1916—17 vil paa Grund af den særlige Trang antagelig blive højere end sædvanlig, saaledes at Statens Tilskud beregnet efter en forholdsvis Andel i et Beløb af 250,000 Kr. (Lov Nr. 101 af 29. April 1913 § 13) for den enkelte Kommune vilde synke betydelig under den normale Tredjedel af Kommunens Tilskud. Da det imidlertid for Tiden maa anses for særlig ønskeligt at støtte Kommunens Bestræbelser for gennem Hjælpekasserne at holde værdige trængende udenfor Fattigvæsenet, har man bragt i Forslag, at Statens Tilskud for de paagældende Finansaar ekstraordinært sættes til en Tredjedel som fast Beløb.